

10 měsíců po povodni

Dokončení z titulní strany

Radnice dlouhodobě požaduje pokračování čištění koryta od povodňových naplavenin i výše proti proudu v oblasti Šárova kola a nad ulicí K Přívozu.

Tím ale kroky Městské části Praha 16 nekončí. „Ve snaze o snížení následků budoucích povodní se plánuje řešení protipovodňového valu a opatření v oblasti na Rymáni a v Šárově kole. Cílem je obnova a realizace protipovodňových opatření v obou lokalitách, která by sloužila k ochraně před vodou na úroveň přibližně Q₂₀ - Q₃₀ (dvacetiletá a třicetiletá voda),“ přibližuje záměr radotínský starosta Hanzlík. „Opravit a rozšířit by se měla komunikace v Šárově kole a realizovat výstavba opatření zmírňujících následky povodní. Vzhledem k charakteru této ulice a po analýze majetkových vztahů má být protipovodňová zeď umístěna před ploty ochráněných nemovitostí pod nově budovaným chodníkem pro pěší. Zvažuje se zde zřízení mobilní ochrany v celé délce.“

Oblast Rymáně by se měla dočkat obnovy historických protipovodňových valů při hranicích s katastrem

Černošic, které zabráňovaly zatopení nemovitostí při nižších hladinách Berounky. Ty byly mnoha stavebními úpravami v minulosti narušeny a dnes neplní svou funkci.

Z důvodu vysoké finanční náročnosti realizace probíhá vedle projekční přípravy i intenzivní jednání s orgány hlavního města Prahy o financování prací, a to jak na úrovni Komise Rady hl. m. Prahy pro návrhy a realizaci protipovodňových opatření, která byla k účelu realizace protipovodňových opatření na území HMP sestavena, tak s 1. náměstkem pražského primátora Jiřím Vávrou.

V posledních dnech proběhlo na půdě radotínské radnice i jednání se zástupci firem z průmyslového areálu u Výpadové ulice, kteří projevíli obdobný zájem o výstavbu protipovodňových opatření, jež by minimalizovala finanční ztráty způsobené povodněmi. Ty jen v červnu minulého roku dosáhly výše několika desítek milionů korun. V tomto případě je městská část pouze určitým gestem a koordinátorem, jelikož případné financování protipovodňové ochrany si budou řešit firmy samy.

Ing. Pavel Jirásek

Laco Deczi v Koruně

Světově uznávaný trumpetista, skladatel, kapelník a amatérský malíř Laco Deczi vystoupí se svojí skupinou Jazz Celula New York v úterý 13. května v Kulturním středisku U Koruny. Současnou sestavu Jazz Celula New York tvoří jeho syn Vaico jako hráč na bicí, baskytarista Michal Krásný a klavésista Jan Aleš.

Laco Deczi pochází ze Slovenska. Zájem o hraní na trumpetu projevil už na základní škole po vzoru svého strýce – muzikanta. Ve čtyřiatřiceti letech odešel do

Prahy, kde založil skupinu Jazz Celula. V sedmdesátých letech se stal členem Jazzového orchestru Československého rozhlasu a Tanečního orchestru Československého rozhlasu. Nahrál několik sólových alb, mezi nejznámější patří „Sentimental Trumpet“ v doprovodu smyčcového orchestru. Laco získal za dobu svojí kariéry několik ocenění. Odborníky časopisu Jazz Bulletin byl v roce 1963 ohodnocen jako nejlepší domácí hráč na trubku.

Od roku 1986 žije Laco ve Spojených státech amerických, kde vystupoval s řadou skvělých jazzových muzikantů, jako jsou Elvin Jones, Bill Watrous, Junior Cook, Dave Weckl a Sonny Costanzo. Od roku 1990 pravidelně dvakrát do roka jezdí tour po České republice a Slovensku. Jedno ze zastavení bude tentokrát i v Radotíně. Všechny příznivce vynikající hudby čeká určitě neopakovatelný zážitek.

Věra Peroutková

foto: archiv L. Decziho

V Radotíně vystoupí světově známý trumpetista L. Deczi

Je libo polosuché s přívlastkem? U Koruny se bude degustovat!

Kulturní středisko U Koruny přichází s novým typem zábavy, která si v Radotíně určitě najde své příznivce.

Rozeznat různé typy vína nemusí umět jen sommelier. Červené, bílé či růžové dokáže rozeznat každý. Barva ale není to nejdůležitější. O tom, jakou bude mít víno chuť, rozhoduje z velké části obsah zbytkového cukru. Ten zůstává ve vínu po dokončení procesu kvašení – čím je ho víc, tím je víno sladší. Suchá vína obsahují maximálně 4 gramy zbytkového cukru na litr. U polosuchých vín není obsah cukru vyšší než 12 gramů na litr, polosladká vína mají do 45 gramů zbytkového cukru. Nejvíce zbytkového neprokašeného cukru v sobě mají sladká vína, ta ho obsahují více než 45 gramů. Toto dělení platí ale i pro vína, která jsou doslazována, takže pokud se jedná o cukr přírodní, zbylý po prokvašení, mluvíme o přívlastkových vínech. Pokud se chcete o víne dozvědět více, máte příležitost.

Jako první se na klubové scéně představí s řízenou degustací Vinařství Stobi; pochází z Makedonie a je známé svými vinohrady Tikveš. Vzhledem ke kříženi dvou podnebí, střeozemního z jihu

a kontinentálního ze severu, je tato oblast jedna z nejvýhodnějších pro pěstování vinné révy a výrobu vína na celém Balkánském poloostrově.

Pod pojmem řízená degustace vín se neskrývá nic jiného, než ochutnávka vín vedená vinařem, který představí hostům nachystané vzorky vína a podá k nim odborný výklad, přiblíží jim vinařství, vinohrad, oblast, odrůdy, doporučí základní párování s pokrmami. Vzorky vína se mohou zajistit dobrým chlebem, sýrem, paštikou... atd. Při ochutnávce makedonských vín se bude ochutnávat i typická pomazánka Ajvar, což je čalamáda, připravovaná především z červených paprik s lilkem, česnekem a chilli.

Dana Radová

Degustace makedonských vín ve čtvrtek 15. května od 19.00 hodin – klubová scéna U Koruny

Cena vstupenky 220 Kč zahrnuje ochutnávku 11. vzorků vín. Včasná rezervace je nutná! Vyzvednutí vstupenky je nutno do 7. května v KS.

Více o chystaných vínech na <http://www.stobwinery.mk/vino.nsp>

Portrét Charlotty Masarykové

Za účasti pražského primátora RNDr. Tomáše Hudečka, Charlotty Kotíkové, pravnučky Charlotty Masarykové, starosty Velké Chuchle Mgr. Martina Melichara a řady dalších významných hostů z Masarykovy společnosti, Masarykova demokratického hnutí, Muzea TGM v Lánech a chuchelských občanů byla 6. března odpoledne slavnostně odhalena busta Charlotty Masarykové v chuchelské základní škole.

Její autorkou je sochařka Věra Růžičková - Bejrová, která již mnoho let žije v Malé Chuchli. Umělkyně se po více než dvacet let snažila o umístění sochy ve zdejší škole. Projekt se podařilo dokončit až letos, dle slov ředitelky školy Mgr. Elišky Jančíkové díky pochopení mecenáše školy Františka Soukupa a starosty Melichara.

Škola ve Velké Chuchli nese jméno manželky prvního prezidenta již od svého vzniku v roce 1933. Bronzová písmena zde vydržela až do roku 1939. Ani poválečná doba spojená s nástupem komunistické totality obnovu jména školy nepřála. Přišlo jaro roku 1968, to již byla školou devítitřídní s dvěma postranními pavilony, a jak je

zaznamenáno v obecní kronice, snažili se tehdejší poslanci Místního národního výboru o obnovu názvu. Snahu ovšem zhatily tanky vojsk Varšavské

Masarykových, tak jako v době první republiky. Tentokrát však v modernější podobě, prostřednictvím projektového vyučování nebo zážitkových exkurzí. Ve škole se navíc pravidelně konají pietní akty k výročí vzniku Československa i Pražského povstání.

foto: Jan Malý

Odhalení busty - zleva M. Melichar, E. Jančíková, Ch. Kotíková a T. Hudeček

smlouvy. Sametová revoluce s bojem studentů za svobodu a demokracii byla impulsem pro obnovu myšlenky obnovy názvu školy. Celou záležitost se podařilo vyřešit až v roce 1999 tehdejšímu řediteli školy Jiřimu Kovaříkovi a starostovi Velké Chuchle Stanislavu Freslovi. Nápis „Škola Charlotty Masarykové“ se vrátil na průčelí budovy. Žáci i učitelé si od té doby pravidelně připomínají osudy Tomáše i Charlotty

Chuchelská škola v poslední době prošla dalšími změnami. Ve výchovně vzdělávací oblasti se zaměřuje na moderní metody výuky i individuální přístup k žákům a díky tomu má velmi pozitivní hodnocení mezi žáky i rodiči nejenom v širším okolí Velké Chuchle, ale

i za hranicemi Prahy. V roce 2012 byl postaven moderní pavilon, ve kterém se snoubí tradice s moderní technikou. A právě v těchto prostorách byla slavnostně odhalena busta, která bude dětem připomínat slova paní Charlotty Masarykové: „Abychom v životě našli správnou cestu a míru, k tomu je potřeba silného, logického myšlení a zase trpělivosti. Trpělivost a zase trpělivost!“

Mgr. Tomáš Hromádka

Pasta Fidli již spatřily světlo světa

A co to je? Čerstvé těstoviny. Z Nárůče.

Představily se již na radotínském Havelském posvícení a u stánku Nárůče, kde se vařily, byla neustále fronta. Teď už na ně

není třeba čekat, výroba se rozjela a neustále se rozšiřuje počet míst, kde jsou Pasta Fidlí k dostání.

Pro toho, kdo je ještě neochutnal, tu je jejich krátké představení:

Pasta Fidlí jsou během 2,5 minut uvařené. A s trochou čerstvého pesta... Díky vysoké poréznosti nasáknou čerstvá těstovina více chuti ostatních surovin a omáček; ušetří se tedy na ingrediencích a čase. Přitom jde o potraviny, která je bez konzervantů, chemikálií a barviv, a i přesto má stále krásnou žlutou barvu, díky vysokému obsahu vajec.

Díky chladicímu technologickému a potřebě úspory času při vaření se v minulém století začaly vyrábět čerstvé těstoviny. Předtím, než se těstovina změnil v suchou těstovinu v podobě jantaru, je těstovina čerstvá a má vlastnosti, které sušením ztrácí. Čerstvá těstovina neobsahuje žádné konzervační látky. Její trvanlivost není prodloužena dusíkatým plynem, je chlazená při teplotě, která je nejvýše 4°C.

Na tvorbě značky Pasta Fidlí i na

foto: Nárůč

Výroba čerstvých těstovin

„Sanatorium“ uvítalo jaro

Trochu s předstihem před astronomickým přelomem proběhlo v sobotu 15. března v radotínském hospůdce Pivní sanatorium „Vítání jara“. Tradiční hudební party se za podpory Městské části Praha 16 konala letos po osmé a podle odezvy návštěvníků jistě ne naposled.

Pro všechny, kdo vyšplhali na kopec do

Štěrkové ulice, bylo připraveno bohaté hudební menu. Posluchači dorazili nejen z Radotína, ale i z centra Prahy či blízkého okolí – z Černošic, Řevnic, Svatejšova Pole a dokonce i od Přestvic u Plzně. A nepříliš zkrátka.

Akci letos zahájil v 16.00 hodin osobně starosta Karel Hanzlík za asistence Petra Bínhacka a hlavního pořadatele Petra Neumana. A po připitku a pozornosti (květině) věnované každé přítomné ženě se začaly servírovat již zmíněné hudební laskominy.

Produkcí zahájila kapela „Long Silence“ v čele se zpěvačkou Kateřinou Dlouhou, pak se za mikrofony mihli znovu-zrození „Dykjetojedno“, dále pokračovalo místní „Beer Sanatorium“ a jako lahůdka

a hlavní tahoun večera vystoupila kapela „Undergroun Blues Session“. Říznou rytmiku Panocha-Březina doplnilo „jižanské“ duo Martinek-Roškaňuk, v čele pak s legendou Joe Karafiátem, který svým magickým zpěvem i kytarou dostával našlapaný sál do varu.

foto: Neumann

Květiny všem ženám tentokrát rozdával radotínský starosta

Akce se vydařila, lidé vítali jaro květinou, zpěvem, tancem i kytarami a pivem a jak je vidět, jaro poslechlo a hned následující týden vybarvil nebe do modra.

-kd-

Mlýnský den

Na radotínském potoce drží oslavu Mlýnskému dne chotečský mlýn U Veselých již od roku 2009. Termín svátku byl zvolen na počest památky patrona českých mlynářů, sv. Jana Nepomuckého.

Prakticky to znamená, že se jedná o den 16. května nebo o víkend či svátek nejbližší k tomuto datu. Letos tedy oslava vychází na sobotu 17. května. Toť báječná příležitost udělat si výlet do nedaleké Chotče a do mlýna U Veselých!

-bck-

Více na www.mlyn-uveselych.cz

Za panem doktorem Dlouhým...

První den měsíce března tohoto roku po dlouhé nemoci, v den svých 86. narozenin, zemřel dlouholetý radotínský obvodní lékař MUDr. Miroslav Dlouhý.

Narodil se v přestupném roce dne 29. března 1928 jako syn malíře pokojů. Vystudoval Lékařskou fakultu v Praze a svou lékařskou praxi začal na umístěnkou v chomutovské nemocnici, což bylo jediné období, kdy nežil v Radotíně. V místě svého prvního lékařského působení potkal i svou manželku Helenu, pozdější dlouholetou učitelku na místní základní škole. Po ukončení nemocniční praxe se vrátil do „svého“ Radotína, kde nastoupil v OÚNZ Praha – západ jako obvodní lékař.

Ti z vás, milí čtenáři, kteří jste ho poznali, nám jistě dáte za pravdu: Pro pana doktora Dlouhého nebyla práce zaměstnáním, ale posláním. Jeho bodré „Tak co vám schází?“, kterým uvítal pacienta v ordinaci, znamenalo již poloviční úlevu!

Po odchodu do penze počátkem devadesátých let minulého století se začal věnovat svému koníčku – místní historii a stal se od r. 1991 členem radotínského Letopisecké komise. V této době ho radotínská veřejnost poznala coby autora řady přednášek a článků, které publikoval obvykle v časopisu Šemík.

Vzpomeňme na něj, milí čtenáři. Odešel báječný člověk...